

Ο άνθρωπος είναι δημιουργός του μέλλοντός του, λένε εκείνοι που ασχολούνται με τον άνθρωπο και την εξέλιξή του, όπως οι ανθρωπολόγοι, οι φιλόσοφοι, οι ποιητές, οι λογοτέχνες. Το ίδιο υποστηρίζουν επίσης και όλες οι εσωτερικές σχολές Ανατολής και Δύσης. Η αντίληψη αυτή ακολουθεί την γραμμική εξέλιξη του χρόνου, καθώς μετά το παρόν έρχεται το μέλλον, γεμάτο από την ποικιλία των εκδοχών και των πιθανοτήτων με τις οποίες η κβαντική προσέγγιση εφοδιάζει το μέλλον.

Το αύριο σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να είναι μέλλον, ενώ στις περισσότερες είναι προέκταση ή, στην καλύτερη περίπτωση, συνέχεια του σήμερα. Το μέλλον ωστόσο υπάρχει ανεξάρτητα από την δική μας ύπαρξη και την ικανότητά μας να το προσεγγίσουμε. Η ανάγκη για τη μετάβαση στο μέλλον, αν και δεν είναι πάντα γνωστή σε εμάς και κατανοητή, είναι αναντίρρητη.

Το μέλλον προέρχεται πάντα από ένα παρόν, και εμείς στο παρόν που ζούμε θα έλεγα ότι μπορούμε να ατενίζουμε σε ένα μέλλον, με πλήρη δυνατότητα και ικανότητα να δημιουργήσουμε.

Η εξελισσόμενη κρίση και οι στρόβιλοι που δημιουργούνται από αυτήν εξασφαλίζουν τις ιδανικές συνθήκες για μια ολοκληρωμένη και αποτελεσματική μετάβαση σε μια νέα κατάσταση,

σε ένα μέλλον.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια πρόκληση, να μπορούμε να πραγματώσουμε όλα όσα ονειρευόμασταν και δεν επιχειρούσαμε.

Ένας κόσμος δικαιότερος, ένας κόσμος πιο ελεύθερος, ένας κόσμος ισοτιμίας, ένας κόσμος δίχως φτώχεια και, κυρίως, ένας κόσμος δίχως πείνα. Όλα αυτά μπορούν να προκύψουν την επόμενη μέρα από μια κρίση σαν την παρούσα, με ένα και μοναδικό όρο: να μην επαναλάβουμε το παρελθόν μας σαν άνθρωποι και σαν ανθρωπότητα, διότι στην περίπτωση αυτή τα αποτελέσματα σε λίγο καιρό θα είναι ακριβώς τα ίδια.

Νέες θέσεις και νέες αντιλήψεις που θα οδηγήσουν σε νέες τοποθετήσεις πρέπει να δουν το φως προκειμένου ο άνθρωπος να εξακολουθήσει να οραματίζεται μέλλον.

Δεν είμαστε σε μια περίοδο αναστήλωσης και συντήρησης του όποιου παλαιού συστήματος αλλά σε μια περίοδο οικοδόμησης, με τα πιο υγιή υλικά που θα απομείνουν, με νέες αρχές και αξίες, μιας κοινωνίας στηριγμένης στον άνθρωπο και για τον άνθρωπο.

Επειδή η επόμενη μέρα έρχεται και επειδή θα πρέπει να περάσουμε στην μέρα μετά την επόμενη μέρα, ο χρόνος δεν μπορεί να περιμένει συνειδητότητες προσκολλημένες στο παρελθόν. Μια τολμηρή συνειδητότητα, γεμάτη αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα, υπεύθυνη και με αίσθηση του καθήκοντος απέναντι στις συνθήκες θα είναι εκείνη που μπορεί να επιβιώσει και να εποικίσει το μέλλον.

Γιώργος Τσαντάκης